№ 60 (392). Rok III. Warszawa, 14 marca 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM SWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 150 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 200 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 20 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 450 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 700 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 500 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji **20 mk.**

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 60-go.

ROZPORZĄDZENIA KOMISARZA RZĄDU.

Okólnik № 24.

Do wszystkich Komisarjatów Policji Państwowej m. st. Warszawy.

Na zasadzie Rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 stycznia 1922 r. (Dz. Ust. N-r 10 poz. 80) polecam powiadomić właścicieli wszystkich kotłów parowych z wyjątkiem kotłów rządowych, aby w terminie do dnia 31 marca 1922 r. piśmiennie zgłosili do Stowarzyszenia Dozoru Kotłów Parowych Chmielna 2 swoje kotły, o ile tego dotąd nie uczynili, podając ilość, kotłów ich miejsce pracy, przeznaczenie, nazwisko właściciela lub przedsiębiorstwa i zawiadamiając, czy kotły posiadają certyfikaty, książki kotłowe lub inne urzędowe dokumenty. Powyższe, rejestracji podlegają kotły zarówno czynne jak nie czynne.

Niestosujący się do niniejszego rozporządzenia właściciele kotłów bądą pociągani do odpowiedzialności w myśl art. 5 Ustawy z dnia 31 maja 1921 r. (Dz. Ust. R. P. №50 poz. 303), kotły ich zaś zostaną przekazane Inżynierowi Przemysłowemu m. st. Warszawy pod dozór przymusowy.

W okresie czasu między 15 kwietnia i 1 maja 1922 r. należy sprawdzić, czy powyższe rozporządzenie zostało wykonane, przyczem właściciele kotłów winni wykazać się odpowiednim dokumentem z Zarządu Dozoru Kotłów; w razie braku takiego dokumentu należy sporządzić protokuły i skierować do Oddziału Koncesyjno-Sanitarnego Komisarjatu Rządu.

Z. Beczkowicz
w. z. Komisarz Rządu na m. st. Warszawę.

Sprzedaż koni, wypożyczonych na roboty rolne.

Komisarjat Rządu na m st. Warszawę zgodnie z pismem Komendy Uzupełnień Koni N-r 417/22 zawiadamia, iż ostateczny i dodatkowy spęd z m. Warszawy wojskowych koni, wypożyczonych rolnikom za rewersami, w celu sprzedaży ich na własność naznacza w Warszawie, na dzień 21 marca b. r. godz. 11 rano, na placu Broni.

Rolnicy, którzy nie przedstawią delegatom K. U. K. koni w oznaczonym dniu, karani będą sądownie i niezależnie od powyższego, utracą prawo do posiadania wypożyczonych koni.

Z. Beczkowicz
w z. Komisarz Rządu na m. st. Warszawę.

Z KOMISARJATU RZĄDU.

Areszt na czasopismo.

Z rozporządzenia Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę, na zasadzie art. 27 cz. I Dekretu z dnia 7-go lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. 1919 Nr. 14, poz. 186) w dniu 10-go marca 1922 r. obłożono aresztem № 1 z datą 12-go marca 1922 r. czasopisma w języku żydowski mp. n. „Di Woch" za umieszczony w nim artykuł p. t. „O jednolitym froncie".

Decyzje Komisarza Rządu.

UKARANO:

Za przekroczenia sanitarne w związku z Rozp. Komisarza Rządu z dnia 30-go grudnia 1921 r.

Właściciele domów:

Zymerman Szajndla 2000 mk., Poznański Moszek 3000 mk., Wróblewski Aleksander 3000 mk, Lin Henoch 3000 mk., Znamirowski Izrael 3000 mk., Szymański Franciszek 3000 mk., Markowski Jan 3000 mk., Wichrowski Konrad 3000 mk., Hiebsch Adolf 1000 mk, Ciepła Anastazja 3000 mk., Magiera Stanisław 3000 mk., Rachman Jan 3000 mk., Galster Edward 3000 mk., Manas Ryba 3000 mk., Różecki Andrzej 500 mk., Cung Abram 3000 mk., Rotmil Szomon 3000 mk., Mierzwa Kacper 3 dni ar., Majnfes Moszek 3 dni ar., Starzyński 3000 mk., Biernacki Leon 3000 mk., König Aleksander 1000 mk., Berezinski Władysław 3000 mk,, Rachel Teodor 3000 mk., Boch Aleksander 2000 mk., Sosnowski Franciszek 3000 mk., Swierzawska Marja 3000 Świderskj Ludwik 3000 mk.

Administratorzy:

Palej Lejb 3000 mk., Borensztajn Henoch 2000 mk., Ołomucki 3000 mk., Bodański Jakób 3000 mk., Butkiewicz Marjan 3000 mk., Fisz Szulim 3000 mk, Michelson Abram 3000 mk., Himmel Abram 3000 mk., Liwere Leon 3000 mk., Goldszajder Mordka 3000 mk., Wysokiński F. 3000 mk.

Lokatorzy:

Płosajkiewicz Julja 500 mk., Mec Chaja 2000 mk., Chojnacki Stefan 2 dni ar. Odakowska Izabella 500 mk., Obrębska Wanda 500 mk., Kozłowska Zuzanna 500 mk, Rochman Lejb 1000 mk., Kwintner Chaja-Sura 2000 mk., Grynberg Aron 2000 mk., Wachenberg Gołda 2000 mk., Wachenberg Rojza-Ruchla 500 mk., Szwajcer Liba-Gitla 500 mk., Kulawska Cyporja 2000 mk., Reband Nysla 2000 mk., Pfefer Bajla 1000 mk., Pawłowska Marja 1000 mk., Ludwikowski Władysław 1000 mk., Kalbarczyk Juljan 1000 mk., Książczak Jan 500 mk, Szteinkier Moszek 1000 mk.

Dozorcy:

Urbański Franciszek 500 mk., Tasakowski Stanisław 500 mk., Kożuchowski Franciszek 2 dni ar., Młynarczyk Walenty 1000, Woźniak Marcin 500 mk., Wiśniewski Jakób 1000 mk, Bakłanow Jan 500 mk., Mazurek Józef 1000 mk., Warowicz Wincenty 500 mk.. Warowicz Wincenty 1000 mk., Warowicz Wincenty 1000 mk., Zawadzka Zofja 1000 mk., Jarosińska Aleksandra 1000 mk., Rostawiecki Józef 500 mk., Maliszewska Marjanna 500 mk, Madejak Szczepan 1000 mk., Rotman Michał 1000 mk, Dej Jan 1000 mk, Struczyk Rozalja 500 mk., Wiśniewski Józef 2 dn. ar., Wiśniewski Józef 1000 mk., Wiśniewski Józef 1000 mk., Wiśniewski Józef 1000 mk., Wiśniewski Józef 1000 mk., Wiśniewski Józef 1000 mk, 10 dozorców po 1000 mk., 2 dozorców po 500 mk., Ochnio Michał 1000 mk, Matwiejczak Stanisław 500 mk, Prusik Stanisław 500 mk., Socik Marjanna 500 mk.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Kolei Żelaznych
z dnia 6 marca 1922 r.

o czasowych ulgach taryfowych przy przewozie kolejami artykułów żywnościowych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowem przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty przewozowe, przewidziane w taryfie ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt z dnia 1 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 40, poz. 243) wraz późniejszemi zmianami i uzupełnieniami, obniża się o 20%, dla przesyłek zwyczajnych następujących artykułów żywnościowych: zboża w ziarnie, grochu i fasoli, ziemniaków, mąki i kasz, mleka, mięsa świeżego, smalcu, słoniny, sadła i łojów jadalnych, śledzi i kapusty kwaszonej.

Ulga powyższa nie stosuje się do przewozów idących zagranicę. W razie reekspedycji przesyłki ulgowej zagranicę, pobiera się dodatkowo różnicę przewoźnego od pierwotnej stacji nadania.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dn. 10 marca 1922 r. i ma moc obowiązującą do dnia 15 kwietnia 1922 r. włącznie.

Minister Kolei Żelaznych:
w z. *J. Eberhardt.*

Minister Skarbu:
Michalski.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu
z dnia 25 lutego 1922 r.

w przedmiocie wyjątkowego zwolnienia od cła względnie zniżenia mnożnika celnego od towarów żywnościowych, odzieżowych i obuwia na okres 6 tygodni.

Na mocy uchwały Sejmu Ustawodawczego z dn. 1 sierpnia 1919 r. i uchwały Rady Ministrów z dnia 26 maja 1919 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Na okres 6 tygodni od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia zawiesza się pobieranie cła od przywożonych z zagranicy następujących towarów, objętych taryfą celną (Dz. U. R. P. r. 1919 № 95, poz. 510):

Poz. 2 p. 1, 2 i uwaga — ryż.

Poz. 3 p. 1, 2, 3 i uwaga — mąka (oprócz ziemniaczanej), kasza.

Z poz. 4 p. 2 i uwaga — wermiszel i makarony.

Poz 5 p. 1 lit. b. warzywa okopowe świeże, oddzielnie niewymienione,

Poz. 5 p. 2 warzywa i okopowe: solone, moczone i kwaszone w opakowaniu niehermetycznem.

Poz. 8 — ziemniaki suszone, płatki, krajanka mielona i niemielona.

Z poz. 13 — konserwy ze śledzi niezawierające oliwy.

Poz. 24 p. 4 mleko zgęszczone, mączka mleczna z cukrem lub bez.

Poz. 34 p. 2 — mięso gotowane, suszone, wędzone i marynowane, również peklowane i marynowane w puszkach hermetycznie zamkniętych.

Poz. 35 p. 2 — sery oprócz wykwintnych w opakowaniu detalicznem.

Poz. 36 — masło krowie i owcze.

Poz. 37 p. 3 — ryby solone, wędzone i suszone oprócz oddzielnie wymienionych.

Poz. 37 p. 4 b. — śledzie wędzone.

Poz. 39 p. 1 artykuły spożywcze oddzielnie niewymienione (oprócz melasy).

Z poz. 51 p. 1 b. szmalec.

Z poz. 51 p. 5 — jadalne margaryna i sztuczne masło.

§ 2. Na okres 6 tygodni od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia ustanawia się dopłatę do cła (agio) 4.900°/₀ (mnożnik stawek celnych 50) dla następujących towarów przywożonych z zagranicy, a objętych taryfą celną (Dz. U. R. P. z 1919 № 95, poz. 510):

Poz. 57 p. 1 a, b, c — wszelkie obuwie, którego para waży powyżej 600 gr. włącznie.

Z poz. 57 p. 2 — obuwie (oprócz lakierowanego, z materji jedwabnej), którego para waży mniej niż 600 gram. włącznie.

Z poz. 205 p. 1 c, d — odzież, bielizna, również pończochy, skarpetki dziane.

Z poz. 209 p. 1 a — b i e l i z n a i odzież zwykła z tkanin objętych poz.: 187, 188, 192, 199, 200.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
Michalski.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
(—) *Henryk Strasburger.*

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych
z dnia 7 lutego 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zmiany i uzupełnienia rozporządzenia w przedmiecie walki z zarazą płucną u bydła rogatego.

Na mocy art. 1143 Ustawy Lekarskiej (ros. Zb. praw tom XIII, wydanie z r. 1905) zarządza się co następuje:

§ 1. W ustępie trzecim punktu c) art. 19 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 2 czerwca 1920 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie walki z zarazą płucną u bydła rogatego na obszarze województw: białostockiego, kieleckiego, łódzkiego, lubelskiego i warszawskiego (Dz. U. R P. № 49, poz. 302), obowiązującego na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego na mocy rozporządzenia z dn. 20 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. z roku 1922 № 4, poz' 30) — liczba „90" zastąpiona zostaje przez liczbę „180".

§ 2. Art. 29 wymienionego w § 1 rozporządzenia z dn. 2 czerwca 1920 r. uzupełnia się przez wstawienie nowego ustępu, jako pierwszego, o brzmieniu następującem: „Zarazę płucną należy uznać za wygasłą i zarządzenia weterynaryjno-policyjne uchylić; gdy w ciągu 180 dni od ostatniego wypadku zabicia lub padnięcia zwierzęcia nie było nowych wypadków zachorowania oraz gdy wykonano przepisane oczyszczenie i odkażenie stajen, stanowisk oraz sprzętów".

Obecne ustępy pierwszy i drugi art. 29 stają się wskutek tego ustępami drugim i trzecim.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński.

Minister Spraw Wewnętrznych:
St. Downarowicz

DZIAŁ POLICYJNY.

Protokuły w sprawie braków i uszkodzeń ładunków kolejowych.

Zauważono, że funkcjonarjusze Policji pełniący służbę na kolejach, nie zdają sobie dostatecznie sprawy ze znaczenia i celu niektórych aktów, przez nich sporządzanych. Idzie tu mianowicie o protokuły, stwierdzające brak lub uszkodzenie łabunków kolejowych. W myśl § 88 do dziś obowiązującej w b. zaborze rosyjskim Ogólnej Ustawy rosyjskich dróg żelaznych, policja państwowa. która w tych wypadkach zastąpiła dawniejsze organa żandarmsko-policyjne, winna jest w razie stwierdzenia przez zainteresowanych lub władze kolejowe braków, lub uszkodzeń ładunków kolejowych, które zdarzyły się czy to w drodze, czy też na stacji odbierającej, sporządzać o tem z zachowaniem określonych formalności protokuły, któreby oprócz tego ustalały wysokości winikłych z tego tytułu strat. Odpisy tych protokułów na żądanie winny być wydawane bezpłatnie osobom, mającym prawo do dysponowanie ładunkami.

Z powyższego nie wynika bynajmniej, że tak sporządzony protokuł musi być podstawą do prowadzenia dochodzenia o kradzieży; przeciwnie, ustanawiając te przepisy, prawodawstwo miało na celu wyłącznie ochronę interesów osób, wysyłających towary przez ustalenie rozmiaru szkód i strat z jednej strony, z drugiej zaś ustalenia odpowiedzialności kolei i wysokości ewentualnego odszkodowania, jakie kolej powinnaby zapłacić. Protokuł o brakach i uszkodzeniach ładunków kolejowych, jest zatem aktem, mającym charekter czysto cywilny, służący za podstawę do akcji cywilnej i jako taki winien być na żądanie wydawany w odpisie osobom, mającym prawo do dysponowania ładunkami, bez jakichkolwiek utrudnień ze strony organów policji.

Cywilny ten charakter protokułu nie wyklucza jednak tego, aby protokuł taki mógł być podstawą dochodzenia karnego. Rzecz oczywista, że jeżeli przy sporządzaniu protokułów policja natrafi na poszlaki przestępstwa lub poweźmie podejrzenie, że szkody i straty zostały spowodowane przez występną działalność czy to funkcjonarjuszów kolejowych, czy osób postronnych, dochodzenie winno być bezwarunkowo natychmiast wszczęte, bo tego od policji wymaga jej obowiązek oraz dobro kolei i właścicieli ładunków.

Podając powyższ do wiadomości, stosownie do okólnika Komendy Głównej Policji Państwowej № 242 z dn. 7 marca 1922 r. (pismo № K. G. III-b 490, komendant P. P. poleca Kierownikom Komisarjatów Kolejowych wydać podwładnym organom właściwe zarządzenia celem ścisłego przestrzegania przytoczonej wyżej instrukcji. (R. Dz. Nr. 58).

KRONIKA.

SZKOŁA IM. SAWICKIEGO.

Tow. domu opieki dla najbiedniejszej ludności Powiśla, utworzone w 1908 r., utrzymywało dla przychodzących chłopcow i dziewcząt w wieku od lat 4 do 7 ochronę, a dla dzieci w wieku od lat 7 do 14 szkołę w domu wzniesionym przy ul. Zagórnej, staraniem i kosztem Wojciecha Sawickiego. W 1915 r. Wojciech Sawicki darował tę nieruchomość Towarzystwu. W 1917 r. Tow. zostało zlikwidowane i nieruchomość wraz z ochroną i szkołą ze wszystkiemi instalacjami i urządzenjami i inwentarzem przekazaną została m. st. Warszawie. W tych dniach spisany został akt urzędowy darowizny przez komisję likwidacyjną Tow. z zastrzeżeniem, że nieruchomość po wieczne czasy zachować ma nazwę domu imienia Wojciecha Sawickiego. W domu tym miasto utrzymywać ma nadal ochronę i szkołę dla potrzeb oświatowo-kulturalnych rodzin polskich z pochodzenia i języka bez różnicy wyznań. Dom pozostawać będzie pod zarządem magistratu m. st Warszawy, bezpośredni zaś zarząd gospodarczy mieszczących się w nich instytucji należeć będzie do kuratorjum w składzie 5 członków, wybrany pierwotnie na 3 lata i ustępujących częściowo corocznie. Na członków kuratorjum na pierwsze trzy lata powołani zostali: ks. Adam Wyrębowski, St. Nowodworski, Emil Waydel, Antoni Wysocki i Marjan Przyłuski. Ochrona i szkoła są już w posiadaniu magistratu m. Warszawy i pozostają pod kierownictwem wydz. szkolnego.

Redaktor *J. Piewiński.* Drukarnia F. Syrewicza i S-ki, Senatorska 28-30, tel. 69-30.